

- „Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor” (Józs 1,9). A folytatás: „mert veled lesz az Úr, a te Istened...” Ezzel párhuzamos Mt 28,18–20, a missziói parancs és ígéret: „én veletek vagyok minden napon...”
- Ami itt (a pünkösd történetben) elsőként látható: a Szentlélek bátorra és erőssé teszi a tanítványokat. Péter eddig is könnyen megszólalt, a többiek nevében is, bátornak is hihette magát, amíg el nem bukott nagycsütörtök éjjel. Ezt az Úr már megbocsátotta neki, feladatot is adott („legeltesd az én juhaimat!”), de szüksége volt arra, hogy Isten őt bátorra és erőssé tegye. Ehhez meg kellett várnia (és a többi tanítványnak is) az Atya ígéretét (ApCsel 1,4).
- A hallgatói: vegyes társaság, „zsidók, istenfélő férfiak minden nép közül” (2,5; 2,14), mindannyian a pünkösd („hetek”) ünnepére jöttek fel. Az, hogy nem zsidók is megjelennek az Úr ünnepén, már az ígéretek beteljesedéséhez tartozik: a pogányok is meg fogják ismerni az Urat. – Aratási hálaadó ünnep: a Szentlélek, Péter beszéde által elkezd az aratást.
- Ígéretek: 4Móz 11,29 („Bárcsak az Úr egész népe próféta volna, és nekik is adná Lelkét az Úr!”) – ill. Jóel 3 („kitöltök Lelkemből minden testre”). Ezt idézi Péter (talán éppen azért, mert pogányok is jelen voltak).
- „Prófétálni fognak fiaitok és leányaitok” – ez úgy teljesedett be ott és akkor, hogy Péter elkezdett „prófétálni”. És a „prófétaság lelke” a Jézusról való bizonyágtétel. Úgy beszél Krisztusról, hogy azonnal a bűnükkel szembesíti az embereket. Kiabált a sokaság, hogy „feszítsd meg”, gúnyolódtak a keresztnél – és ha most nem pont ugyanazok voltak is jelen, akkor is magukra vették. Ez is a Szentlélek munkája, csodája. Igehirdetőben és hallgatóban egyszerre munkálkodik. Mi is igyekszünk szolgálni az igével, bizonyágtétellel – a Szentlélek munkálkodik bennünk, és ha hallgatnak ránk, akkor az is az Ő munkája. És ha nem hallgatnak? Lehet, hogy később fognak megtérni, de lehet, hogy végleg „megkeményíti” őket a visszautasított ige.
- „Megfeszítettétek... de Isten feltámasztotta.” Mert Isten hatalmasabb minden emberi és ördögi gonoszságnál. Sőt Jézus halálát sem (egyszerűen) az emberi/ördögi gonoszság okozta, hanem Isten akarata (23. v.). Csak Isten tudta úgy átvinni Fiát a halálon, hogy ki is hozza onnan, és hogy ebből áldás származzon – számunkra, akik csak a „gonosz kezeinkkel” vettünk ebben részt.
- Dávid próféciai nem magáról szólnak (nem ő támadt fel), hanem arról, Aki valóban feltámadt: Krisztusról. Ugyanott áll az is: „Így szól az ÚR az én Uramhoz: ülj az én jobb kezem felől” – ez már könnyen érthetően a Messiásról szól. – Igemagyarázat és személyes bizonyágtétel együtt: „Ezt a Jézust támasztotta fel Isten, mi vagyunk ennek a tanúi” (32. v.). Tehát Ő az Úr és Krisztus, és Ő töltötte ki a Szentlelket, Aki itt most láthatóan (hallhatóan) cselekszik.
- Az „első pünkösd” csak a kezdet. A folytatás: további munkálkodás, bizonyágtétel. Nemcsak szóval, hanem azzal is, ahogyan együtt él egy keresztyén közösség („arról fogja megtudni mindenki, hogy a tanítványaim vagytok, ha egymást szeretitek” – sőt ha az ellenséget is szeretik). „Ha valaki mint keresztyén szenved, ne szégyenkezzék, hanem dicsőítse Istent ezzel a névvel” – ez is bizonyágtétel Krisztusról. „Vagyonotok elrablását is örömmel fogadtátok, mivel tudtátok, hogy nektek értékesebb és maradandóbb vagyonotok van.” – „Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy

ezt a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk és ne magunknak”: ez egyszerre tanítás nekünk és bizonyágtétel: gyengék vagyunk, de „valami” (Valaki) mégis ad nekünk erőt.

- „Aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik” – ez a mi dolgunk: az Úr Jézus az ígéret szerint velünk van, de mi is legyünk vele: hívjuk segítségül a nevét ahhoz, amit Ő akar elvégezni bennünk/általunk, hogy elvégezhesse. Hogy én ne akadályozzam a természetemmel: gyávasággal, kényelemszeretettel, irigységgel, bármivel, hanem Ő győzhesse le ezeket is.
- „Az utolsó napokban” (17. v.) – ezzel valóban az „utolsó napok” kezdődtek meg, a kegyelem ideje, amíg az elérhet újabb embereket; a készenlét ideje: visszajön az Úr ítélni, de ebben is megtartatik, aki segítségül hívja az Úr nevét. Ezért is kell szólnia az evangéliumnak: hogy higgyenek benne és segítségül hívhassák. (Róm 10,13–15). Ezért van a bizonyágtétel, benne a szenvedések is: hogy ezekben is látható legyen Krisztus (hallható legyen a Róla bizonyágot tevő Lélek).

ApCsel 2,39 „Mert tiétek ez az ígéret és gyermekeiteké, sőt mindazoké is, akik távol vannak, akiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.”

ApCsel 3,19–20 „Bánjátok meg azért és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek, hogy így eljöjjenek a felüdülés idei az Úrnak színétől; és elküldje a Jézus Krisztust, a ki néktek előre hirdettetett.”